

„Aké je to ľahké s Máriou.“

Predtým si sám nič nezmohol...
A teraz si sa obrátil k Panne
Márii a s ňou - aké je to ľahké!
(Cesta, 513)

4. máj

Deti, a zvlášť tie malé, sa obvykle pýtajú, čo pre nich ich rodičia musia urobiť a naopak zabúdajú na povinnosti synovskej úcty. Obvykle sme deti veľmi vypočítavé, hoci také správanie – už sme sa o tom zmienili – ako sa zdá, matkám príliš nevaďí, pretože majú vo svojom srdci dosť

lásky a milujú tým najlepším
spôsobom: láskou, ktorá sa dáva bez
toho, aby čokoľvek očakávala späť.

Tak je to aj s Máriou.(...) mal by nás
bolieť každý nedostatok
ohľaduplnosti voči tejto dobrej
Matke. Pýtam sa vás a pýtam sa aj
sám seba: ako si ju ctíme?

Vráťme sa opäť ku každodennému
životu, ku vzťahu k našim matkám
na zemi. Čo si zo všetkého najviac
prajú od svojich detí, tela zo svojho
tela a krvi zo svojej krvi? Ich
najväčšou túžbou je mať ich
nablízku. Keď deti vyrastú a už nie je
možné, aby boli stále pri nich,
netrpezlivo čakajú na správy a
dojíma ich všetko, čo sa s nimi deje:
od ľahkého prechladnutia až po tie
najdôležitejšie udalosti. Pre našu
Matku Máriu nikdy neprestaneme
byť malými deťmi, *pretože ona otvára
cestu do nebeského kráľovstva, ktoré
bude dané tým, čo sú ako deti.* Od

našej Panej by sme sa nemali nikdy vzdialiť. Ako ju teda budeme uctievať? Tým, že sa k nej budeme utiekať, hovoriť s ňou, prejavovať jej svoju lásku, rozvažovať v srdci o jej živote na zemi, rozprávať jej o svojich zápasoch, úspechoch i prehrách. (Boží priatelia, 289 - 290)

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/ake-je-to-lahke-s-mariou/>
(09.03.2026)